

Una Paloma Blanca.

Daar hoor ik de klep van de brievenbus. Ik lig nog in bed en het is 06.30 uur, maar ik ben er aan gewend. Wel bijna elke dag, behalve op zondag, hoor ik als de krant in de bus valt. De meeste keren als dat gebeurt dan sta ik ook op. En dat doe ik zelfs graag. Nog steeds is het voor mij mooi om de dag te beginnen met mijn duiven. Melktijd! Nadat ik mijn slaapkamer rustig voor de keuken heb verruild, zet ik de TV aan om voor het nieuws. Als ik dan aan de keukentafel zit met de krant voor me dan lees en hoor ik in alle vroegte wat er op de wereld is gebeurd of staat te gebeuren. Om het nog maar 'n keer te zeggen, veel goeds is het niet. Voor iedereen is het begrijpelijk dat de huidige staat van de wereld overweldigend is die onze gemoedstoestand kan beïnvloeden. Maar niet alles is negatief. Daarom is het belangrijk om te onthouden dat er ook positieve gebeurtenissen en ontwikkelingen plaatsvinden wat van belang is om te blijven hopen op optimisme. Terwijl ik deze morgen die vele negatieve berichten tot me laat komen ben ik blij dat ik met mijn duiven een manier heb die me helpen omgaan met de negatieve nieuwsberichten en die mijn dag een positief stootje geven om te beginnen. Na 75 jaar zijn m'n duiven nog steeds belangrijk voor me en die me doen onthouden dat die vogels veel hebben bijgedragen aan mijn geluk. Nog altijd! De duiven zijn zo vaak geassocieerd met vrede en zijn als zodanig er een symbool van. Tijdens de tweede wereldoorlog werden in 1944 op kerst avond, tijdens de Slag om Bastogne, duiven gebruikt om een boodschap van vrede over te brengen tussen de Amerikaanse en Duitse troepen. Morgen als Chimay gevlogen wordt dan hoop ik dat de duiven een goede vlucht hebben en ons doen beseffen hoe gelukkig het is dat we nog met onze vrienden te kunnen spelen. Dat is pas vrede ! Una Paloma Blanca!